

عنوان مقاله:

بررسی تزریق پذیری سازند های سنگی ساختگاه سد سیوند

محل انتشار:

هشتمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رسول اجل لوئیان - گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

اکبر قاضی فرد - گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

غلامرضا غلامی - کارشناس ارشد شرکت خاک و سنگ

محسن رضائی - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی مهندسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

این نوشتار به بررسی تزریق پذیری پی و تکیه گاه های سنگی ساختگاه سد سیوند می پردازد. سد سیوند با ارتفاع 57 متر، یک سد خاکی است که در 115 کیلومتری شمال شرقی شیراز ساخته می شود. لیتولوژی ساختگاه بیشتر سنگ های آهکی، آهک های مارنی و مارن های مربوط به سازندهای داریان، گدوان و کژدمی می باشد. به دلیل واقع شدن سد در زاگرس چین خورده و مقاوم بودن سنگ آهک ها، این سنگ ها دچار شکستگی شده و زون های گسله و درزه های فراوانی در آنها ایجاد شده است. این درز و شکاف ها به همراه کارستی بودن منطقه از نظر فرار آب از مخزن سد مهم می باشند. اکثر حفرات کارستی به وسیله رس پر شده اند اما حفره های خالی هم در بین آنها دیده می شود. درس سد ابرفتی با ضخامت زیاد وجود دارد و دستیابی به سنگ کف فقط از طریق حفر گمانه ممکن می شود. به همین دلیل گمانه های اکتشافی در پی حفاری شده اند و در تکیه گاه ها به مشاهدات سطحی و برداشت سیستم درزه ها اکتفا شده است. در گمانه های اکتشافی کیفیت توده سنگ بیشتر متوسط تا عالی است. آزمایش های فشار آب انجام شده در گمانه ها آبگذری های متفاوتی را نشان می دهند. این داده ها انجام عملیات تزریق را غیر قابل اجتناب می کند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/18458>

